

РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. гр.Несебър, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря А. Д. Г.
като разгледа докладваното от Димитър П. Стоянов Гражданско дело № 20232150100034 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предявена е искова молба от Д. А. М. с ЕГН *****, заявена чрез пълномощника и съдебен адресат адв.К. Т. с посочен съдебен адрес в гр.*** против Т. С. П. с ЕГН-***** от гр.*** и Д. С. С. с ЕГН-***** от с.В., ул.Г.Д. № ***, общ.Т., обл.Л..

Моли да бъде извършена съдебна делба на съсобствен при равни квоти от по 1/3 ид.ч. за всеки от тримата съделители имот, представляващ СОС с идентификатор *** на площ от 259 кв.м. – представляващ търговска площ на партера, с предназначение по кадастрална карта: „Друг вид самостоятелен обект в сграда“, при граници: изток, запад и север - външни зидове, юг - външен зид и обект № ***2; под обекта - няма; над обекта №№***3, ***4, ***5 и ***, ведно със Сутерен на площ от 167 квадратни метра или обща разгърнатата застроена площ от 426 кв.м., с открита площ от 102 квадратни метра при общи граници: изток - улица, запад - бивша сладкарница, север Г.Х., юг - ул.М., както и съответното право на строеж върху поземления имот с идентификатор *** по КKKP на гр.Несебър.

Относно възникване на съсобствеността в исковата молба са изложени следните фактически твърдения: По силата на Договор от 01.11.2001 г. Община Несебър по реда на ЗППДОБП е продала на Гражданско дружество „Ч.м.“ със седалище и адрес на управление гр. Несебър, ул.М. 21, обособена

част от общинско предприятие „Ч.м.“ - Несебър ЕООД, представляваща „Р.Ч.м.“ - гр.Несебър, находяща се в гр.Несебър, ул.*** по плана на града, със застроена площ - открита от 259кв.м., състоящ се от търговска зала, кухненски блок, складове и тоалетни, сутерен със застроена площ от 167кв.м., или разгърнатата застроена площ от 426кв.м и открита площ от 102кв.м., при съсед: изток-улица, запад[1]сладкарница „Ч.м., север-Г.Х., юг-улица, ведно с ид.ч. от общите части на сградата и правото на строеж.

С нот.акт за собственост № 31, том V, рег.№ 4003, дело № 803/07.05.2012 г. по описа на нотариус с рег.№ 208 на НК, район на действие РС-Несебър А.Д. М., Т. С. П. и Д. С. С., в качеството им на съдружници в Гражданско дружество „Ч.м.“ със седалище и адрес на управление гр. Несебър, ул.М. 21, са признати за съсобственици при равни дялове върху закупения по реда на ЗППДОБП от община Несебър СОС с идентификатор *** на площ от 259 кв.м. – представляващ търговска площ на партера, с предназначение по кадастрална карта: „Друг вид самостоятелен обект в сграда“, при граници: изток, запад и север - външни зидове, юг - външен зид и обект № ***2; под обекта - няма; над обекта №№***3, ***4, ***5 и ***, ведно със Сутерен на площ от 167 квадратни метра или обща разгърнатата застроена площ от 426кв.м., с открита площ от 102 квадратни метра при общи граници: изток - улица, запад - бивша сладкарница, север Г.Х., юг - ул.М., както и съответното право на строеж върху поземления имот с идентификатор *** по КKKP на гр.Несебър, идентичен с УПИ I-171 в к.44 по подробния устройствен план към 2002г. на централна градска част в гр.Несебър.

С молба от 30.07.2015 А. М. е заявил желанието си за прекратяване на участие в дружеството, като Д. М. е заявил желание да закупи дела на своя баща в гражданското дружество.

На 03.11.2015 е сключен договор за прехвърляне на дружествения дял от А. М. на Д. М.. На 05.11.2015 е проведено Общо събрание на гражданското дружество, на което Д. М. е приет за член на дружеството на мястото на своя баща. На същата дата е подписан нов дружествен договор.

При тези твърдения се сочи, че имотът е поделен и всеки от съсобствениците може да получи реален дял от по 1/3ид.ч., поради което се моли за допускане и извършване на съдебна делба на същия.

В едномесечния срок са постъпили отделни писмени отговори от всеки от двамата ответници Т. П. и от Д. С., в които се потвърждава верността на

изложеното в исковата молба относно начина на възникване на съсобствеността върху недвижимия имот и квотите на съсобствениците. Всеки от двамата ответници заявява желание за делба на съсобствения имот. Не сочат доказателства и не са отправени доказателствени искания.

Районен съд - Несебър, като взе предвид исковата молба и отговора, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът за делба е неоснователен.

По делото не е спорно от фактическа страна, че по силата на Договор от 01.11.2001 г. Община Несебър по реда на ЗППДОБП е продала на Гражданско дружество „Ч.м.“ със седалище и адрес на управление гр. Несебър, ул.М. 21, обособена част от общинско предприятие „Ч.м.“ - Несебър ЕООД, представляваща „Р.Ч.м.“ - гр.Несебър, находяща се в гр.Несебър, ул.*** по плана на града, със застроена площ - открита от 259кв.м., състоящ се от търговска зала, кухненски блок, складове и тоалетни, сутерен със застроена площ от 167кв.м., или разгърнатата застроена площ от 426кв.м и открита площ от 102кв.м. Представени е и договор за гражданско дружество с всички изменения и допълнения към същия от 05.11.2015 г., сключен между Д. А. М., Д. С. С. и Т. С. П., сключен на основание договор за учредяване на гражданско дружество от 10.01.2001 г. между А.Д. М. и Д. С. С., както и протокол за приемане на член Т. С. П..

По делото няма данни така представения договор за гражданско дружество да е прекратен на някое от основания, предвидени в него или в чл.363 от ЗЗД.

В случая е предявен иск с правно основание чл.34 от ЗС за делба на придобития през 2001 г. от гражданското дружество недвижим имот, предмет на настоящото дело за делба.

Правото на делба е потестативно субективно право, което съгласно чл. 34 от ЗС може винаги да се упражни, освен ако законът разпорежда друго. Това са случаите на принудителна съсобственост, каквато е тази на общите части в етажната собственост, които, докато имат такъв статут, не могат да бъдат предмет на делба. По отношение на вещите, придобити от съдружниците в едно гражданско дружество, забраната е въведена в чл. 359, ал. 3 от ЗЗД и трае, само докато се осъществява съвместната дейност. Съдружникът може да иска своя дял от общата собственост само при

излизане от дружеството или при прекратяването му. Договорът за дружество по чл. 357 от ЗЗД е форма за обединение на две или повече лица за постигане на стопанска цел с общи усилия и общи средства. Съществени елементи на договора за дружество са общата стопанска цел, общата дейност и намерението за сдружаване. Общата дейност може да се извършва и без общо имущество, а усилията на съдружниците могат да се изразяват в различна форма, включително и с участие от неимуществен характер за постигането на общата цел, без да е задължително приносът им да бъде равен (аргумент от чл. 359, ал. 2 от ЗЗД) /В този смисъл Решение № 716 от 5.12.2003 г. на ВКС по гр. д. № 417/2003 г., I г. о./. От посоченото по – горе, следва че в случая и при липсата на данни, а и твърдения за прекратяване на гражданското дружество между съделителите, конституирани по делото, делба на посочения имот, придобит по повод дейността на гражданското дружество и внесен в последното, докато не е налице неговото прекратяване или напускане на съдружника, който първоначално е предявил иска за делба, извършването на такава не следва да бъде допускано, тъй като по силата на законовата разпоредба на чл.359, ал.3 от ЗЗД е налице особен вид неделима съсобственост, докато трае съществуването на гражданското дружество или докато не бъде прекратено участието в него на някой от съдружниците, който в такъв случай би имал правото да поиска делба на имота.

По отношение на съсобствеността, която възниква между съдружниците по повод дейността на гражданско дружество е подобно и становището на правната теория. Така например: *„При осъществяване на целите на дружеството и в резултат на неговата дейност може да възникне съсобственост между съдружниците, която е неделима и се прекратява с прекратяване на дружеството.“* /Така Ал. Кожухаров, Облигационно право, отделни видове облигационни отношения, редакция от 2002 г., стр. 304 и сл./.

Действително по делото от страните липсват каквито и да било възражения в тази насока, но това не освобождава съда от неговото задължение да прецени характера на съсобствеността, с оглед евентуално допускане до делба на процесния имот. Безспорно е, че в случаите на неделима съсобственост, е недопустимо последната да бъде прекратена, поради нейния характер именно като такава. Следва да се посочи и, че в случаите в които дадена съсобственост е неделима по силата на закона,

правните норми, които я уреждат като такава, имат императивен характер и съдът е длъжен служебно и без наличие на възражение да ги съобрази.

По тези съображения, по мнение на настоящият състав искът за делба следва да бъде отхвърлен като неоснователен. В допълнение към изложеното, следва да се обърне внимание и на още едно обстоятелство, което само по себе си би довело до неоснователност на иска за делба, предявен от ищеца.

Видно е от представените по делото доказателства, че на 03.11.2015 г. е сключен между А.Д. М. и Д. А. М. договор за прехвърляне на дружествен дял в процесното гражданско дружество. Договорът е сключен с нотариална заверка на подписите.

Действително съдружник в гражданско дружество може да прехвърли неговото право на участие на трето лице, като това трето лице може да бъде такова, което не участва в дружеството при наличие на съгласие между страните, както и останалите лица, които участват в гражданското дружество, предвид това, че личността на отделните съдружници е от значение за съществуването на това облигационно правоотношение. Правната теория приема, че това прехвърляне е своеобразна цесия, съчетана с поемане на дълг, предвид това, че се прехвърлят права и задължения. Особеното в случая е, че при прехвърлянето на правото на участие, съдружникът е титуляр само на облигационните вземания спрямо останалите съдружници, които могат да се упражнят и да доведат до възстановяване на собствеността върху внесените в съсобствеността вещи едва след прекратяването на дружеството или на участието в него на съдружника. Предмет на сделката са облигационни права и задължения, а правото на собственост върху придобит вече от него и внесен в гражданското дружество имот /или придобит от съдружници имот с оглед дейността на дружеството/, се запазва и след прекратяване на дружеството или на неговото участие, възниква неговото право да поиска дела си.

Гражданското дружество е неперсонифицирано, за разлика от търговските дружества, кооперациите, юридическите лица с нестопанска цел и др. правни образувания, тоест когато ДЗЗД придобива имот, той става съсобствен между съдружниците. От това следва, че през 2001 г. процесният имот е станал собственост на А.Д. М. и другите съдружници, участвали към онзи момент в гражданското дружество. Това е отразено и в представения по делото нот.акт за собственост № 31, том V, рег.№ 4003, дело № 803/07.05.2012 г. по описа на нотариус с рег.№ 208 на НК, район на действие

РС-Несебър. Следва да се посочи, че имотът обаче не е бил прехвърлен с договора за прехвърляне на дружествен дял, сключен между А. М. и неговия син Д. М.. Това е така по няколко съображения. На първо място, веднъж вече придобит от съдружниците, те не загубват собствеността си с напускане на гражданското дружество. За тях възниква уреденото от чл. 359, ал.3 от ЗЗД право да искат своя дял и в този случай и делба на процесния имот след момента на неговото напускане. Положението би било друго, ако се касаеше до търговско дружество, но уредбата в този аспект далеч не е сходна, тъй като търговското дружество е персонифициран субект на правото и то става собственик на имотите, които е придобило.

На следващо място, по този начин се достига до заобикаляне на изискуемата за прехвърляне на недвижим имот форма за действителност на сделката, а именно – с нотариален акт. Следва да се посочи, че там където законът допуска облекчена форма за действителност, това е изрично упоменато в закона – така например по повод наследяването – ЗН, по повод на продажбата на наследство – чл.212 от ЗЗД и т.н. В случая, изобщо не е предвидена форма за действителност на посочената сделка, поради това, че законът не предвижда като последица прехвърляне на право на собственост върху недвижим имот при прехвърляне на правото на участие в гражданско дружество.

По тези съображения в допълнение към това, че понастоящем съсобствеността, която е възникнала между съдружниците, е неделима, искът за делба следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

Предвид отхвърляне на иска за делба и с оглед разпоредбите на чл. 78 ГПК и чл. 9 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати държавна такса за първоинстанционното производство в размер до 100 лв., но не по-малко от 25 лв. – в случая 50 лв. Според съдебната практика (напр. определение № 104 от 9.02.2015 г. по ч. т. д. № 112/2015 г. на ВКС, 1, т. о., определение № 60288 от 30.07.2021 г. на ВКС, 1, т. о. и др.), когато производството по делото е приключило с акт по чл. 81 ГПК, без да е била внесена дължимата държавна такса, съдът, на основание чл. 77 ГПК, е длъжен да я събере от страната, на която е възложена отговорността за разноски съобразно изхода на делото.

Мотивиран от горното, Районен съд – Несебър,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. М. с ЕГН *****, против Т. С. П. с ЕГН-***** от гр.*** и Д. С. С. с ЕГН-*****, иск с правно основание чл.34 от ЗС, за допускане съдебна делба между Д. А. М., Т. С. П. и Д. С. С., при квоти – 1/3 идеална част за всеки от съделителите на следния недвижим имот: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** на площ от 259 кв.м. – представляващ търговска площ на партера, с предназначение по кадастрална карта: „Друг вид самостоятелен обект в сграда“, при граници: изток, запад и север - външни зидове, юг - външен зид и обект № ***2; под обекта - няма; над обекта №№***3, ***4, ***5 и ***, ведно със Сутерен на площ от 167 квадратни метра или обща разгърната застроена площ от 426кв.м., с открита площ от 102 квадратни метра при общи граници: изток - улица, запад - бивша сладкарница, север Г.Х., юг - ул.М., както и съответното право на строеж върху поземления имот с идентификатор *** по КККР на гр.Несебър.

ОСЪЖДА Д. А. М. с ЕГН *****, на осн. чл.77, вр. чл.78 от ГПК, да заплати по сметка на РС - Несебър сумата от 50 лв., представляваща държавна такса за разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Бургаския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____